

december 2018

Mediterran 2018

Egejsko morje

1. december 2018, sobota

Patmos - Agathonisi, Grčija

Kako kratek je človeški spomin! Za vsak slučaj preverim svoje lastne zabeležke izpred enega meseca in preberem, da na Agathonisiju je elektrika na pomolu. Ja, sedaj se tudi spomnim. Če dela, pa ne vem. Premišljujeva in se odločiva, da bova preverila. Jutri bo zato na sporedu pol krajše motoriranje, kot če bi se grela na Patmosu.

Po zajtrku izplujeva v sončen, a hladen dan. Veter je odličen 3-4 Bf z boka, le zadnjih nekaj milj se obrne in je ostra orca. Ampak, to ne pokvari vzdušja. Zanimivost. Včeraj sem na SoloVelaNet prebral, da v gostilniških debatah razmere na morju nikakor niso proporcionalne dejanskim boforom, ampak izključno strahu, ki ga ima pripovedovalec pred morjem. Strinjam se. Tudi zgodbe nekaterih, ki jih poznam in so pred časom močno pretiravali, so po preplutih miljah precej bolj realne. Zelo verjetno zato, ker so morje spoznali in se ga ne bojijo več.

Pristaneva in Vesna se spravi urediti elektriko, jaz med tem uredim barko. Super moderni avtomat za elektriko stoji pred barko, samo nihče ne ve, kdo je odgovoren za vklop kartičnega avtomata. Po Grško: nekdo je dal denar, naštimali so zadevo, sedaj pa ni nikogar, ki bi to upravljal. Niti port policaj ne ve, kdo služi denar z elektriko v njegovem portu. Telefonari naokoli, celo župana kliče in na koncu skisano prizna, da ni nič uredil. Mogoče pa kartice za elektriko prodajajo v marketu? Ali kafiču? Ah, ja... saj to smo najprej preverili. Ob petih pripluje ferry in mogoče takrat pride na otok kdo, ki kaj ve o tem. Prodajalka ladijskih kart v kiosku na pomolu, ki je svojih pet minut slave doživela malo pred peto (prodala je vsaj pet vozovnic) je še najbolj podučena. Letos so to čudo (ki je še bolj pametno, kot moj telefon) postavili in mogoče bo drugo leto v uporabi. Mogoče. Se še ne ve, kdo bo prodajal prepaid kartice. Vse ostalo je pa narejeno. V dveh ali treh letih bi se pa tudi trženje moralo urediti, še doda. Ampak. Mogoče. Grčija...

Očitno bova prespala v trenirkah, zato se je smiselno pred spanjem pogreti v kafiču na pomolu. Pravo peč na drva premore. Itak sva edina turista na otoku in edina gosta edinega odprtega lokala. Ob petih je priplul ferry in takrat je bil kafič nabito poln. Pol ure. In to je bilo tudi vse. Preverim tudi vozni red ferryjev, nalepljen na kiosk, kjer prodajajo karte. Danes je edini dan v tednu, ko naj ne bi priplul. Hmmm...

ribiči pri Patmosu

človek v morju!!!! mirno plava gor in dol po zalivu.... tako kot sem ga videla že konec oktobrasicer ima pa morje menda 19C... no ja, jaz hodim naokoli v flisu

zadnji pozabljeni grozd na tej trti

gužva na pomolu v Agathonisiju ; kapitan ferryja obrne ladjo brez bow thruster

v lokalu na pomolu so zakurili pečko na drva tudi midva bi jo potrebovala na barki, sploh, ker nimava elektrike in možnosti priključiti kalorifer

2. december 2018, nedelja

Agathonisi - Pithagorian, Samos, Grčija

Niti ni bilo tako hudo. Do ušes pokrita sva spala v prostoru, kjer je bilo zjutraj samo še 16 stopinj. Saj, nekateri tako spijo doma celo zimo, pa se nič ne pritožujejo. Torej s tako temperaturo najbrž ni dosti narobe. Verjetno je problem pri meni. Mislim, da sem na Altiplanu v Južni Ameriki sredi zime leta 2016 staknil paranoičen strah pred nizkimi temperaturami. Tam naju je pa res zeblo, temperatura zjutraj v sobi ni bila vedno nad lediščem. V primerjavi s tistim in tudi temperaturami, ki sva jih imela lani na Jadranu, je tole tukaj mala malica.

Nekaj sončka je in prav prijetno je zunaj. Še skok na frape in odrineva. Nekaj se sicer trudim z jadri, pa kmalu obupam. 1-2 Bf orce pač ni dovolj. Itak imava pa danes na sporedu vsega skupaj 17 milj. Motorček prede na 1600 obratih, pitna voda se dela in ob treh popoldan sva (spet) v Pitaghorionu na Samosu. Marina je taka, kot sva jo pustila pred dobrim mesecem. Isti bočni privez naju čaka in na isti stebriček priklopim električni kabel. Danes bo ogrevanje! Office je v nedeljo zaklenjen, marinerota pa itak ni. Klic na VHF 09, ki ga na veliko oglašujejo ob vhodu, je klic v prazno. Logično, Grčija.

Vesna se sprehodi do sosedov na klepet. Bolj malo jih je še živih. Je pa zato kafič odprt in zvečer imajo celo kuhinjo. Vse ostalo je v Pitaghorianu. Kolikor sploh še je kaj. Vseeno se sprehodiva do mesteca. Nekaj girosov vrtijo in nekaj restavracij je odprtih. V eni se (spet) naserjeva z grško pico. Le kako jim je na Rodosu ratalo narediti dobro zadevo, ko pa je tradicionalno ne znajo. Še zmrznjena pica iz Mercatorja je pravi biser v primerjavi s tem, kar nama postrežejo tukaj.

naš dinghi ima tudi bokobrane, zelo mini, ravno pravšnje za njega :)

še zadnje slovo od otočka Agathonissi

... in tukaj se konča letošnje jadrnanje z Malo

v Sloveniji menda še rastejo gobe, no tukaj pa še vedno zelo, zelo cvetijo vrtnice v živih barvah

3. december 2018, ponedelje

Pithagorian, Samos, Grčija

Dolgo spiva in potem cel dan po malem brskava po barki. Postoriti je potrebno tisto, kar bi moral že davno, pa se mi ni ljubilo. Barko imava za živeti in ne za glancati. Ampak, včasih je potrebno kakšno malenkost tudi urediti. Recimo, po 2400 miljah sem se končno spravil in pritrdil rolbar tako, kot se spodobi. Tega v Izoli nisem naredil, ker nisem našel ene jeklene ploščice. In še kakšno malenkost sva naredila. Nekaj dela za službo, nekaj dela za gozd in ura je popoldan, ko naju Mihalīs prestavi na privez, kjer bo Mala počakala na pomlad.

Privez je odličen, zelo zaščiten, čisto na koncu marine je. Prednost majhne barke. Mihalīs se sicer pohvali, da je nekoč na to isto mesto stlačil 46-tico, samo se je moral pošteno namučiti, se mi zdi. Dingi roma v sobo za goste, kjer bo počakal lepo spravljen pod streho. V Braziliji sva ga tudi nekam stlačila, sicer je pa vedno čakal na davitsih.

Vesna se takoj spozna z Jasminom, Slovincem, ki skrbi za verjetno največjo motornjačo v marini. Upam, da ga bom v tem tednu lahko pobaral za kak nasvet. V teh krajih je že tri leta.

Zvečer še sprehod do kafiča na pipico in pivo. Jeva na barki, porabiti je potrebno zaloge.

Sicer pa... Grčija. Drugi dan sva že tukaj, pa še nismo uspeli sestaviti papirjev. Avrio.

na Samosu najdeš tudi nekaj plaž z mivko

Pithagoiron

Pithagorion

koz ni bilo kaj dosti videti na Samosu; pastir žene svojo čredo koz kam ?

4. december 2018, torek

Pithagorian, Samos, Grčija

Papirjev tudi danes še nismo sestavili. Avrio. Ampak, za tale avrio se sedaj že tudi uradno ve, da ne bo jutri. Bomo urejali po mailu, pove šef, potem enkrat, ko bosta že v Sloveniji. Tajnica je na dopustu in brez tajnice se pa takih stvari res ne da narediti. To se ja vendar ve, mar ne?

Jaz grem po kruh in gel coat, vesna se spravi nad cote. Kruh dobim, gel coata ne. Šipčendler je zaprt do osmega decembra, torej do najinega odhoda. Imajo kolektivca, piše. Logično, kdaj naj bodo na dopustu, če ne sedaj. No, bom pa en deci te robe trogal iz Slovenije in praskico popravil spomladi. Tudi v redu. Zato pa lep dan vabi na sprehod naokoli po Pithagorianu. In za pavzo se vsedem na sonček in kafetkam. Kako paše! Še enkrat posedim tudi v marini, z Vesno in Jasminom. Klepetamo in se martinčkamo. Res lep dan je danes.

Popoldan pa brklarija po barki in zvečer službovanje za mašinc. Vesna tudi. Hrana danes je gyros delivery, fast food po grško. En uležan beef steak še imava v zmrzovalniku, ta je še iz slovenskega Tuša. Na vrsto pride jutri. In potem bo zmrzovalnik prazen (vsaj, kar se pomembnih stvari tiče - zmrznjen kruh tu ne šteje med pomembne stvari). Ker naju ne bo nekaj mesecev, namerava hladilnik ugasniti.

pozabljeni kajak

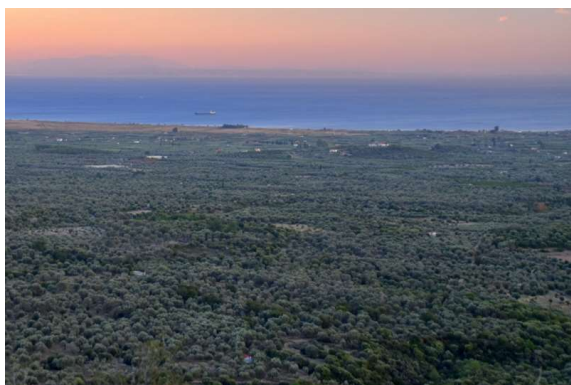
zapuščeno hišo bo kmalu preraslo grmovje

zapuščeni pomarančevci vseeno rodi še vedno dobre pomaranče - in to eco, brez špricanja!

big brother te gleda z drevesa :)

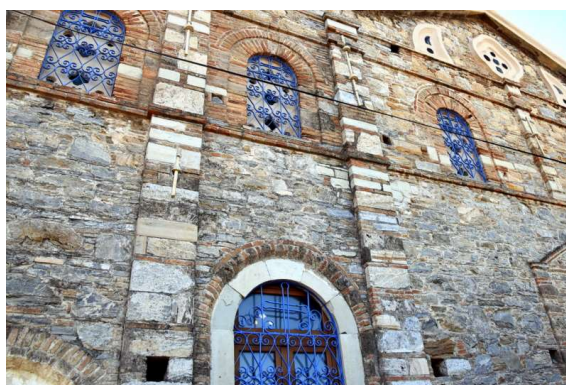
neskončni nasadi oljk

peščena plaža

otok Samos je zelo gorat, najvišji vrh je 1434m

cerkev v vasici Drakai

...še malo, pa ne bom več vsak dan videla morja

simpatična mala cerkev z zunanjim majhnim zvonikom

bi rekel pozna jesen, ko bi pogledal to fotografijo.... žal je že kar zima

luže in mokre ceste niso od dežja, temveč od morja, ki pljuska z vso silo

5. december 2018, sredo

Pithagorian, Samos, Grčija

Miren dan, še vetra je le za vzorec. Dela pa sploh ni. Čas razporejam tako, kot sem ga na pasažah. Trudim se, da ne naredim preveč naenkrat, ker potem dela zmanjka za naslednje dni. Ampak. Dolgočasim se in na barki postorim vse tisto, kar sem planiral v štirih dneh: Echotec pripravim za zimsko spanje, Yamnarju strimam prosti tek, Trojanu dolijem vode in Make Sky Blue prestavim v režim float only. V dobri uri je vse postorjeno. Kaj pa sedaj?

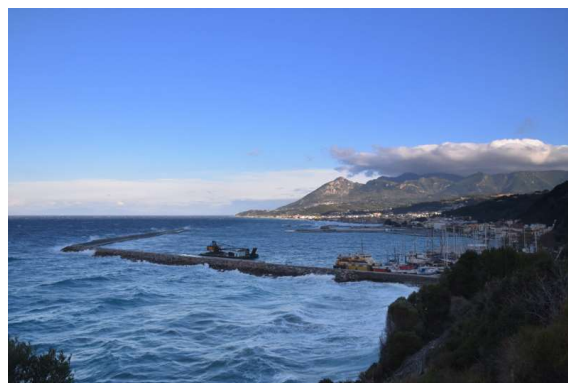
Panika me grabi, za jutri si moram izmisliti zanimacijo, sicer bom zgnil v tem podpalubju.

Oblačno je in ne ljubi se nama na sprehod. Zabavava se v kinu. Vesna se zabava tudi z delom. Kar nekaj filmov je na sporedu, ampak komentar zasluži samo en. Tako butastega štosu že dolgo nisem videl: vampirji vegeterjanci (pijejo samo kri živalim, in ne ljudem, torej so vegeterijanci, hmmm...). Le kakšni so vampirji flekseterijanci? So to taki, ki pijejo kri samo lepim ljudem?

In danes je v najinih želodčkih končal še zadnji 750g kos uležane slovenske govedine...

otok Samos je hribovit in vsaj ta konec kar poraščen

nemirna luka v Karlovasiju

malce drugačna cerkev v ozadju

Karlovasi, na hribčku majhna cerkev

ni mi bilo čisto jasno kaj je v tej hiši, še manj kaj ta ženska na fasadi želi povedati ?

Pitagora naslikan na steni hiše

pa še malo novodobne umetnosti

jaslice pred restavracijo

stara, osamljena cerkva

tako morje ni nič privlačno za kopanje

rožica

takole lepo zvita čaka ribiča :)

6. december 2018, četrtek

Pithagorian, Samos, Grčija

Zanimacija je ogled otoka. Itak ga pozna, samo barko od znotraj tudi pozna. Malo spremembe ne bi škodilo. Na sprehod v Pitaghorio, nakup avtomobilčka pri edinem rentičarju, ki je odprt celo zimo in že sva na poti naokoli. Sonce sije, veter piha. Močno piha. Na našem, zavetrnem delu otoka imamo napovedane sunke do 40 vozlov, na privetni strani je val. 7 Bf naredi toliko vala, da je cesta na več delih zalita z vodo. Tudi v luki ni za biti. Tako je, kot v Rodos marini.

Ustaviva se v dveh boatyardih in pozanimava koliko bi stala dvig in spust, če bi se spomladi odločila za anti fouling. Ceneje, kot v marini, ki je z dobrimi šestimi evri na dan daleč najbolj ugodna na tem koncu sveta. Trikrat cenejša je, kot primerljiva ponudba (s popusti vred) Marine v Izoli. Tudi zaščiten je tako, kot se spodobi. Vsaj tako mi zgleda in tako mi povedo drugi. Upam, da spomladi ne bo večjih presenečenj.

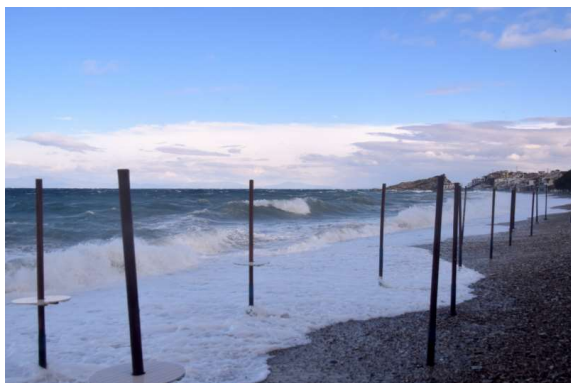
V Samosu nekaj pojeva in si ogledava največjo od največjih znamenitosti Vzhodnih Sporadov. Nekaj mesecev sva se trudila, da bi jo videla, pa nama ni uspelo in sedaj tik pred odhodom - končno! Čisto sem že obupal in pravzaprav tega sploh nisem več iskal. In danes to čudeso kar naenkrat uzrem. Od blizu sem si ga lahko ogledal. Tik pred nosom sem ga imel. Na križišču v Samosu je šel preko ceste. Migrant! Ja, res je bil migrant, črn je bil kot oglje, ni moglo biti nič drugega, kot migrant. Videl sem migranta. Migranta... Torej je res, da obstajajo. Do sedaj so bili toliko realni, kot včerajšnji vegetarijanski vampirji iz filma. Ampak, od danes je pa vse drugače. To ni bil film, to sem v resnici doživel. Uščipnil sem se in preveril, če spim. Nisem spal (itak pa to vem, saj ko vozim, ne spim). Še pri Vesni preverim, pa mi zatrdi, da je tudi ona videla migranta. Migranta! Očitno res obstajajo. Ampak, so pa ogrožena vrsta, pod zaščito Nature 2000. Tako kot petelin v mojem gozdu...

mesto Samos v ozadju

kar krepko je pihalo danes

na plaži v Kokkari ...

ceste je morje zalivalo; tudi najin avto je bil večkrat krepko zalit...

drevesa zalita z morjem

luka v Karlovasiju je bila rolajoča kot tista na Rodosu

boatyard v Karlovasiju je čisto poln

jejčevce še kar raste v cvetličnih koritih

danes ni ravno dan, ko bi posedal na klopci v Karlovasiju ali kjerkoli drugje ob morju

mestna hiša; v centru mesta je bilo danes videti veliko tujcev, sodeč po barvi kože, so bili migranti

luka v mestu Samos

ni kaj, mrzlo je ... sicer pa piše kje sem :)

7. december 2018, petek

Pithagorian, Samos, Grčija

Še en sončen in vetroven dan. Avto podaljšava do večera in na sporedu je izletnikovanje. Bolj kot ne, opazujeva okolico skozi okna, zunaj je hladno in predvsem vetrovno. V zatišju in na soncu pa je prima in kofetkanje v luki Marathokampos je ob pogovoru z domačini pravi balzam. Spotoma sva odkrila precej veliko lukko s temu primernim številom privezov za barke. Ribič, en izmed devetih v mestecu, nama zatrdi, da niti poleti ni gužve in da še vedno ne kasirajo za vodo in elektriko, ki je na vsakem privezu. Works in Progress...

Vse ostalo pa precej bolj spominja na Peru, kot na Grčijo. Tudi kosilo. Nespametno sva se vsedla v restavracijo, ki sva jo izbrala (kolikor sploh je v tem času izbire) po hrani, namesto po ogrevanju. Bolje bi bilo jesti soja burger v toplem mekdonaldsu, kot (sicer odlični) baby shark v mrzli domači konobi. Ko jo zapustiva in se vsedeva v avto, naštimava ogrevanje na maksimum in se kar nekaj časa tajava.

Samos je na zahodni strani zelo lepo poraščen. Pogled proti morju je fascinanten, zelena barva gozda prehaja v belo barvo morja. No, kadar ni vetra, prehaja v modro. Pogled na preliv med Samosom in Ikario in še posebej med Samosom in Fournijem takoj razloži, zakaj je danes gale warning za ta predel Egeja. Osem boforov je zelo lepo vidnih in niti približno si ne bi želel jadrati v takih pogojih. Angleži imajo lep pregovor, ki gre nakako takole: kdor gre za hobi na morje, gre iz veselja v pekel. Ampak. Očitno sem jaz bolj mevžaste sorte, nekaterim je jadranje celo v dvanajstici mala malica. Hja...

Kakorkoli, današnji dan je bil zaznamovan z vetrom in mrazom. Jutri bo spet bolj mirno in predvsem bo spet topleje. To bo dan za pranje palube (hja, nekaj dela sem si še vseeno pustil, da mi ne bo dolgčas). Premišljujeva tudi ali ne bi morda pospravila tendo, spayhood in genoo. No, zanekrat le še samo premišljujeva...

jesenske barve ,polno dreves

...in potem sredi ničesar nabutana vasica

otoček Samiopoula - pred leti smo se že kopali tam, lepo!

Ormos Marathokampos

Ormos Marathokampos - luka

luka Marathokampos ima ogromno privezov, a še ni končana

takole sva se martinčkala s frapejem v roki - na fotki še čakava frape :)

sredi ničesar, izredno težko dostopno, hiša z bazenom

kako je pihalo se vidi po Tonetovi frizuri

in, ko se pripelješ do konca vasice Drakai, je naprej samo še pešpot- in potem spet nazaj po isti cesti....

in v tej vasici je jasno cerkvica, zelo lepa in vsaj pet oštarij - jasno vsi obračajo na tem koncu in za pomiritev živcev se ustavijo ter popijejo, pojejo...tudi naju je oštirka vabila v svoj lokal :)...

oljk je na tem otoku res ogromno, tudi vinske trte ne manjka (delajo dobro sladko vino), poleg tega pa gojijo tudi sončne panele :)

8. december 2018, sobota

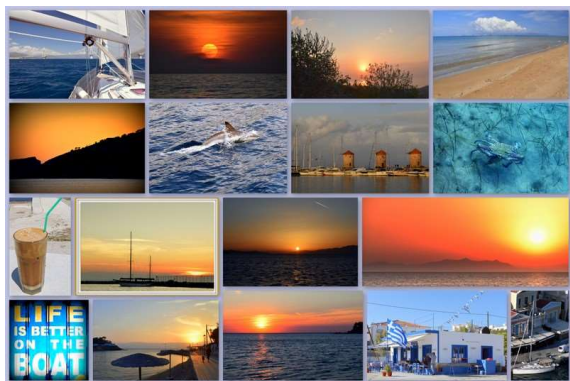
Pithagorian, Samos, Grčija

Ja, dan je bil lep. Spet so na sporedu kratke hlače in japanke in kafetkanje na sončku. Če bi bili vsi dnevi taki, ga ni junaka pod soncem, ki bi naju jutri spravil na frčoplan. Ampak, zima je tu in tako lepih dni ne bo več veliko. Za jutri je spet napovedan urnebes.

Med kafetkanjem se zazrem v moj najpametnejši telefon. Pogledam za povratne lete, pa ni nič tako ugodnega, kot je sedaj. Za malo denarja so tako čudne povezave, da jih sigurno ne bova uporabila. Še najbolje je leteti iz Ljubljane z dvema prestopanjima do Samosa. Nekaj uric, pa sva na cilju. Ni pa tako poceni, kot bi si želel. Dobrih dvesto evrov hočejo imeti.

Pranje palube prestavim na pomlad. Itak jo bodo preko zime posrali ptiči in bi bilo današnje delo brez veze. Zato pa se Vesna besno zakoplje v pranje in nekaj žehit bo imelo za posledico, da naju spomladi pričakajo čiste cote.

Še tendo pospraviva in sprayhood zamenjava s starim, ki sva ga prihranila prav v namene zimovanja, ko naju ni na barki. Če drugi gledajo zašpehane cote, me prav nič ne moti. In spotoma na dnu lockerja odkrijeva še nekaj kartonov pijače. Hja, očitno sem višek pospravil nekam na varno. In na varnem je ta višek ostal vse dokler nisem locker razkopal, da sem na plano potegnil stari sprayhood. Vsaka stvar je za nekaj dobra.

za letos se poslavljava od Male; na njej sva letos preživela
le 138 dni, prevozili smo le 2415 Nm, tako, da Mala letos ni
tako utrujena.... več kot 30 otokov sva obredla in to je
bilanca za letos ...se vidimo na pomlad ... pogrešala bom
sončne vzhode,zahode,prijetne plovbe,
frapje,plavanje...

9. december 2018, nedelja

Pithagorian, Samos, Grčija - Ljubljana, Slovenija

Tako, kot je bilo napovedano vreme, je tudi bilo. Največji naliv je tik pred najinim odhodom. Pravi mali projekt je priti do taksija, sto metrov od Male. No, ko to oviro v dveh etapah nekako premagava in sva potem na letališču, se izkaže, da je malo bolj kompliciran pristanek imel pilot letala v nični vidljivosti in močnem vetru. V začasnem premirju med dvema nalivoma letalo le pristane in potniki za Atene se vkrcamo. Midva imava najboljše sedeže, tako rekoč bussines class. Ampak. Pred in za nama so družine z majhnimi otroci. Tem pa nikakor ni do frčanja v takem vremenu. In to svoje mnenje dajo otroci jasno (in predvsem glasno) do znanja celemu letalu. Jok preglasi motorje. In imamo zamudo.

Ki se v najinem primer izkaže za pomembno. Na letalo za Benetke se vkrcava zadnja (po teku preko intra-šengen oddelka brez kakršne koli moteče ovire tipa security ali immigrations). Nad nama ob prečkanju vstopne črte pri vratih za vkrcavanje sveti napis "gate closed", ki implicitno vsebuje tudi sporočilo "forget all about your checked baggage".

In sva pozabila na kufer in sva v Benetkah naredila "lost baggage claim" in se lepo mirno brez prtljage sprehodila na svoj zadnji let Benetke - Ljubljana s carrierjem GoOpti. Hja, če si običajen turist, potem trajbaš svoj kufer po svetu, če si pa z malo z izkušnjami, potem naročiš dostavo kufra domov. In to sva na šalteru "lost and found" tudi storila. Voila! Ampak. Dostava bo naslednji dan. Če bo sreča, sicer pa avrio. Manjana. V skrajni instanci se lahko beseda manjana prevede tudi v besedo nikoli.

Kakorkoli, ob pol sedmih sva na ljubljanskem železniškem štacionu in malo zatem na večerji pri otrocih in vnukih in še par ur kasneje mirno zaspiva v svojih posteljah na vikendici sredi Ljubljane.

Na Mali planirava spati spet čez štiri mesece. Avrio, torej...

za slovo naredim še zadnji posnetek, pet minut za tem se
noro ulije in nato uliva, uliva ...